

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/357/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714205240
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714205240.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: FIVE, s.r.o., so sídlom Žilina, Jána Milca č. 34, IČO: 46 734 945, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom Žilina, D. Dlabača č. 35, IČO: 36 806 498, proti odporcovi: L. G., nar. X.X.XXXX, bytom O., A. A. č. XXXXX/XX, zastúpený advokátom JUDr. Rastislavom Skybom, so sídlom R., T. č. X, o zaplatenie 35.000,- Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/256/2014-66 zo dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o zákaze disponovania s označenými nehnuteľnosťami a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

V nenapadnutých výrokoch ostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by uložil odporcovi povinnosť zložiť do súdnej úschovy na určený účet súdu peňažnú sumu vo výške 35.000,- Eur do troch dní odo dňa doručenia uznesenia. Zároveň týmto uznesením podľa § 76 ods. 1 písm. e/ a § 102 ods. 1 O.s.p. zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami, a to s bytom č. XX, vchod č. XXX, nachádzajúcim sa na 7. poschodí bytového domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 421, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 6191/172549-ín, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, k. ú. H., a to akýmkoľvek spôsobom ich zaťažiť a scudzit'. Okresný súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by uložil odporcovi zákaz nakladať s nehnuteľnosťami, a to s bytom č. XX, vchod č. XX, nachádzajúcim sa na 8. p. bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemku parc. č. 4970/190, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 77/10074-ín, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Partizánske, katastrálny odbor, k. ú. A., a s bytom č. XX, vchod č. 2, nachádzajúcim sa na 1. p. obytného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 467/1, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 50/2694-ín, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor, k. ú. F., a to akýmkoľvek spôsobom ich predať, zaťažiť a scudzit'. Napokon podľa § 145 O.s.p. konštatoval, že rozhodnutie o trovách predbežného opatrenia sa ponecháva rozhodnutiu vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, ako aj obavu z možného ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia. Vychádzajúc zo skutočností uvedených navrhovateľom v návrhu, ako i z obsahu spisu a listín, ktoré navrhovateľ predložil spolu s návrhom, súd nemal pochybnosti o potrebe nariadenia predbežného opatrenia, čo je odôvodnené najmä konaním odporcu, ktorý prevádza jednotlivé nehnuteľnosti. Keďže navrhovateľ sa vo veci samej domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 35.000,- Eur z titulu vrátenia kúpnej ceny, okresný súd mal za to, že takýmto konaním odporcu by mohol byť prípadný výkon súdneho rozhodnutia ohrozený. Pokiaľ navrhovateľ žiadal uloženie povinnosti odporcovi zložiť do

úschovy súdu finančné prostriedky v sume 35.000,- Eur, v konaní nebolo osvedčené, že by účastník takouto sumou reálne disponoval. Pokiaľ ide o požiadavku na uloženie zákazu nakladať s označenými nehnuteľnosťami, k uvedenému okresný súd poukázal na skôr nariadené predbežné opatrenie v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/66/2014, ktorým bolo odporcovi zakázané nakladať s tam označenou nehnuteľnosťou. V zmysle uvedeného potom nebol dôvod obmedziť dispozičné právo odporcu s ďalšími tromi bytmi, keď na zabezpečenie výkonu rozhodnutia postačuje obmedzenie práva nakladať len s bytom uvedeným v predbežnom opatrení sp. zn. 10C/66/2014 a ďalším bytom uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Pre úplnosť prvostupňový súd akcentoval fakt, že rozhodnutie o predbežnom opatrení v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/66/2014 neznamenalo prekážku veci rozhodnutej, nakoľko návrh na nariadenie predbežného opatrenia v aktuálnej veci nevychádzal z totožného skutkového stavu, keďže navrhovateľ uviedol a preukázal nové skutočnosti a predložil ďalšie dôkazy, ktoré odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia vo väčšom rozsahu, ako bolo rozhodnuté v konaní 10C/66/2014.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Predovšetkým poukázal na fakt, že okresný súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že v totožnej veci už bolo rozhodnuté predbežným opatrením v konaní sp. zn. 10C/66/2014. Pokiaľ navrhovateľ predložil v konaní nové dôkazy (ocenenia nehnuteľností), tieto boli evidentne vyhotovené na jeho objednávku a bez ohliadky predmetných bytov. Odstúpenie od zmluvy, na základe ktorého požaduje navrhovateľ vrátenie sumy 35.000,- Eur, je predmetom súdneho sporu, a preto požadovanú finančnú čiastku vráti až na základe súdneho rozhodnutia.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu nesúhlasil s prezentovanou argumentáciou v podanom odvolaní. Nesúhlasil s tvrdeniami odporcu, že okresný súd rozhodol opakovane v tej istej veci, keďže skutkový stav v aktuálnej veci bol iný ako pri rozhodovaní o skoršom predbežnom opatrení (boli tu predložené nové dôkazy). Navrhovateľ poukázal na množstvo súdnych konaní vedených proti odporcovi, navyše nehnuteľnosť „zablokovaná“ v konaní 10C/66/2014 je predmetom iného súdneho konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Uvedená okolnosť znamená ďalšie ohrozenie práv navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. vo výroku o zákaze disponovania s označenými nehnuteľnosťami a vo výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správne. V nenapadnutých výrokoch ostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že predbežné opatrenie je najtypickejší zabezpečovací prostriedok civilného procesu, ktoré sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, ale aj v konaní o veci samej. Ide o provizórnu úpravu pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej.

Dokazovanie v konaní o vydanie predbežného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O.s.p.), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného predbežného opatrenia.

Z uvedeného je zjavné, že v štádiu nariadenia predbežného opatrenia nemohol súd vzhľadom na krátke zákonné lehoty vykonávať dokazovanie a overovať všetky relevantné skutočnosti namietané účastníkmi. Pri posudzovaní dôvodnosti postupu podľa § 102 ods. 1 O.s.p. postačovalo len zistenie, že osvedčované skutočnosti dosahujú takú mieru pravdepodobnosti, že je nevyhnutné právne pomery účastníkov riešiť nariadením predbežného opatrenia.

V posudzovanej veci boli predložené nové dôkazy o tom, že nehnuteľnosť, ktorá bola „zablokovaná“ skorším predbežným opatrením nedosahuje hodnotu žalovanej pohľadávky, z ktorého dôvodu sa javilo dôvodným pre zabezpečenie budúceho výkonu rozhodnutia nariadiť ďalšie predbežné opatrenie a zakázať odporcovi nakladať s ďalším bytom v jeho vlastníctve. Uvedené platí o to viac, že odporca s nehnuteľnosťami nakladá a tieto sú predmetom viacerých súdnych konaní.

Pokiaľ odvolateľ namietal, že okresný súd porušil svojím postupom zásadu „res iudicata“, k uvedenému odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na rozdielne skutkové okolnosti, za ktorých došlo k nariadeniu predbežného opatrenia pod sp. zn. 10C/66/2014 (neboli známe dôkazy, ktoré bolo nevyhnutné zobrať do úvahy v aktuálnej veci).

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.